

Frísa kvæði

Veitslusangur til silvurbrúðarparið í Akrabergi hin 4. novembur 1964

1. Her settu í forðum frísarnir búgv,
teir frælslyntu garparnir reystu,
sum rýmdu frá konga- og kirkjuvaldi,
og fót her í Føroyum festu.

*Ei gloymast skal minni frísanna,
her búðu á sinni!*
2. Teir rýmdu frá feitum Frísalandsfløtum,
eitt soltið fjallaland funnu,
og valdu sær heim í Akrabergi;
her høvdu teir sjálvræði vunnið.
3. Her høvdingur teirra, Akrabergsbóndin,
sjálvdømi í øllum hevði,
við høvding sunnbinga, Laðangarðsbóndan,
hann felag og vinarlag hevði.
4. Tá Ellindur bispur, við kirkjuskatti,
seyg føroyingar inn at mergi,
Hergeir hin frægi høvdingur var,
og bóndi í Akrababergi.
5. Í veitslulagi á landsins enda,
teir garpar við nýtum orðum
hátt kátir hevjaðu veitsluhorn,
og kvóðu um kappar í forðum.
6. Her sóu á sumri teir fløturnar fríar,
og Teistans- og Brunaberg fríu,
á vetri, tá brim fjaldi Sunnbiarstein,
lá sjórok um Deildir og líðir.
7. Sunnanmenn hart mót hørðum settu,
men norðingar lótu sær lynda,
við bispi at herja á sunnanmenn,
og kúga teir skattin at rinda.
8. Norðan- og sunnamenn fylktust til stríð,
og møttust í Kollfirðadali,
sunnanmenn víktu úr blóðigum leiki,
so mangur fann bana á vali.
9. Sendu teir boð til Akrabergsbóndan,
og bóðu hann høvding vera
hátt suðringum og hinum sunnanmonnum,
mót norðingum hevndarferð gera.
10. Sigldu úr Suðuroy drekaskip,
og frísar, við sunnbingum reystu,
tá lagt varð at landi, á odda gingu,
sum bygdamenn og teir bestu.
11. Herlið tá bispur og Akrabergsbóndin
fylktu í Mannafellsdali;
sunnamenn áttu teir menskastu kappar,
men norðanmenn meira í tali.
12. Lúðraljóð geltu í homrum hátt,
og herróp og vápnagný;
tá klovnadu brynjur og hjálmar stukku;
droyrreyð rann Kaldbaksá stríð.
13. Akrabergsbóndin og synir hans,
og sunnbingar við teirra lið,
við suðringum ruddu í herin gongd;
teir góvu ei norðingum grið.
14. Norðingar máttu úr víggi venda,
og suðringar oyddu við brandi
tá bispagarðin í Kirkjubø,
og bispin teir róku av landi.
15. Hergeir og suðringar sigur vunnu,
og norðingar rýmdu av vali;
eitt avtoftað minni er Kirkjubómúrur
um stríðið í Mannafellsdali.
16. Hergeir fekk viðhald av Noregs drotti,
og útlagin Ellindur varð,
og hansara dómkirkjuskattur dømdur
sum lógbrot á landslóg har.
17. Í sigursveitslu í Akrabergi
hátt skaldið um sigurin kvað,
tá Hergeir við Suðuroyar høvdingum helt
eitt minniligt veitslulag.
18. Á Sunnbiargrund frísarnir friðskjól funnu,
her livdu sum góðir grannar;
teir sett hava merki í Føroya søgu,
sum sagnir og fornminnir sannar.
19. Tá sóttin hin svarta herjaði landið,
og Akraberg oyðað varð,
tveir frísar bert vóru á lívi, teir fluttu
til Hargar og Laðangarð.

Poul F. Joensen (1898–1970)

¹Uppskrift úr Sumba. Kvæðið er eisini at finna sum nummar 23, á bls. 34 í 2. bindi av Nýggju Kvæðabókini hjá Sverra Egholm.